

Referat møte i verdensarvrådet 03.09.2014

Til stede:

Medlemmer: Ragnhild Aashaug, Hans Vintervold, Jan Håvard Refsethås, Arnfinn Nergård, Lars Erik Hyllvang, Elisabeth Paulsen, Aasa Gjestvang,

Observatører:

Odd Sletten, Olve Morken, Ingunn Holøymoen, Jon Nordsteien, Eivind Moen, Kari Frøseth, Sigbjørn Johnsen, Anne Kathrine Fossum, Jon Ola Kroken, Hilde Bergebakken, Tore Lahn, Knut Wiik, Petter Koren, Roy Åge Håpnes, Rune Jørgensen,

Referent: Erlend Gjelsvik

Saker

Møtet kom i stand for å gjøre rolle- og ansvarsavklaringer i verdensarvbeid. Det ble holdt 10 minutters presentasjoner av følgende:

Kommunene	Ragnhild Aashaug
Fylkeskommunene	Aasa Gjestvang
Fylkesmannen	Sigbjørn Johnsen
Riksantikvaren	Petter Koren
Museene	Odd Sletten
Kulturminneforvalter Røros	Jon Nordsteien
Verdensarvkoordinator	Erlend Gjelsvik

Presentasjonene ble etterfulgt av en diskusjon ledet av Sigbjørn Johnsen. Enighet om at rolle- og aktørbildet er svært uoversiktlig. En utfordring er å sikre eierskap til og forankring av verdensarvstatusen innenfor hele planområdet for å kunne skape ny vitalitet og å finne felles mål. Johnsen foreslo en firepunktsprosess til diskusjon i kommunene:

- 1) Å er det vi har?
  - a. Etablere ei faggruppe som lager en oversikt over kulturminnene, kulturmiljøene, kulturlandskapene og naturarven, og som viser hvordan de gjenspeiler verdensarvverdiene. Dette innebærer en videre diskusjon om hva disse verdensarvverdiene faktisk er.
  - b. Kommunene burde også mene noe om dette som et innspill til faggruppa.
- 2) Å vil vi hen?
  - a. Hva vil vi med verdensarvstatusen? Hvor bredt anlagt skal innsatsen være? Hvor mange bein skal det stå på? Og hvor mange og hvilke overlappende/felles prosjekter finnes? Hva er særegent for akkurat denne satsinga?
- 3) Åssen gjør vi det?

- a. Struktur og organisering. Avhengig av hva man vil under pkt 2 og hva man har definert under pkt 1 – altså hva man vil bevare, videreutvikle eller videreforedle
- 4) Å treng vi hjelp til?
- a. Identifisere det man ikke klarer selv, men som vi må ha hjelp til av andre. Eksempelvis vil ikke en handlingsplan som er avhengig av krefter utenfra være veldig bærekraftig på sikt. Det finnes gode hjelpere mange steder.
    - i. Fylkeskommunene har midler til kulturminner og næringsutvikling
    - ii. Fylkesmannen har midler til landbruk, mat, prosesstøtte til kommunene gjennom skjønnsmidler (skjønnsmidler kan søkes for å sikre eierskap, forankring og aktivitet for å følge opp denne prosessen)
    - iii. Det kan hende man trenger hjelp for å få midler som allerede er på plass til å spille litt mer sammen.

Det ble enighet om at disse fire punktene skulle ligge til grunn for et prosessarbeid i kommunene. Arbeidet burde ende opp i en felles verdiplattform. Tyngdepunktet i verdensarvområdet og også på kompetansesida ligger hos Røros. Samspillet mellom Røros og de «nye» kommunene er helt avgjørende for en god utvikling videre.